

Združene zadeve T-110/03, T-150/03 in T-405/03

Jose Maria Sison proti Svetu Evropske unije

„Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Listine, ki se nanašajo na odločbe Sveta o boju proti terorizmu – Izjeme od varstva javnega interesa – Javna varnost – Mednarodni odnosi – Delni dostop – Obrazložitev – Pravica do obrambe“

Sodba Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 26. aprila 2005 II - 1432

Povzetek sodbe

1. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica dostopa javnosti do dokumentov – Uredba št. 1049/2001 – Obstoj dokumentov, za katere se zahteva dostop – Domneva neobstoja, ki se opira na tozadevno izjavo zadevne institucije – Domneva, ki se lahko izpodbija na podlagi upoštevnih in skladnih dokazil
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001)*

2. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica dostopa javnosti do dokumentov – Uredba št. 1049/2001 – Izjeme od pravice dostopa do dokumentov – Varstvo javnega interesa – Sodni nadzor – Obseg – Omejitve*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člen 4(1)(a))
3. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica dostopa javnosti do dokumentov – Uredba št. 1049/2001 – Izjeme od pravice dostopa do dokumentov – Obvezne izjeme – Upoštevanje posebnega interesa prosilca – Izključitev*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člen 4(1)(a))
4. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica dostopa javnosti do dokumentov – Uredba št. 1049/2001 – Izjeme od pravice dostopa do dokumentov – Obveznost obrazložitve – Obseg*
(člen 253 ES; Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001)

1. Za vsako izjavo institucij o neobstoju dokumentov, ki se zahtevajo v okviru Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije se domneva, da je zakonita. Za tako izjavo zato velja domneva resničnosti. Kljub temu gre le za domnevo, ki jo tožeča stranka lahko izpodbija z vsemi sredstvi, na podlagi upoštevanih in skladnih dokazil.

o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, imajo institucije široko diskrecijsko pravico. Zato mora nadzor, ki ga izvaja Sodišče prve stopnje nad zakonitostjo odločb institucij, s katerimi zavrnejo dostop do dokumentov zaradi izjem v zvezi z javnim interesom, ki so predvidene v navedeni določbi, obsegati samo preverjanje upoštevanja postopkovnih pravil in obveznosti obrazložitve, pravilnosti navedenih dejstev in to, da ni očitnih napak pri presoji dejstev in zlorabe pooblastil.

(Glej točki 29 in 32.)

2. Na področjih, ki se nanašajo na obvezne izjeme za dostop javnosti do dokumentov iz člena 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001

(Glej točki 46 in 47.)

3. Izjeme glede dostopa do dokumentov, ki so določene v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije so obvezujoče. Iz tega sledi, da morajo institucije obvezno zavrniti dostop do dokumentov, na katere se nanašajo te izjeme, če je predložen dokaz za navedene okoliščine.

Posebnega interesa, ki bi ga lahko uveljavljal prosilec za dostop do dokumenta, ki se nanaša nanj osebno, torej pri uporabi obveznih izjem iz člena 4(1)(a) ni mogoče upoštevati.

(Glej točki 51 in 52.)

4. Če institucija zavrne dostop do dokumentov, ki je zaprosen na podlagi Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, mora za vsak tak

primer na podlagi informacij, s katerimi razpolaga, dokazati, da za dokumente, do katerih je bil dostop zaprosen, dejansko veljajo izjeme iz te uredbe. Dolžna je torej podati obrazložitev, na podlagi katere je mogoče razumeti in preveriti, prvič, ali zahtevani dokument dejansko spada v območje izjeme, ki se uveljavlja, in, drugič, ali je varstvo v zvezi s to izjemo zares potrebno.

Vendar včasih ni mogoče navesti razlogov, zakaj je dokument upravičeno zaupen, ne da bi se razkrila njegova vsebina, in zato bistveni namen izjeme ne bi bil dosežen. Iz tega sledi, da v takem primeru dejstvo, da se obrazložitev odločbe o zavrnitvi zdi kratka in tipska, samo po sebi ne pomeni pomanjkanja obrazložitve, ker ne preprečuje razumevanja ali preverjanja razlogovanja zadevne institucije.

(Glej točke 60, 61 in 63.)